Chiều tha hương

Mỗi khi chiều xuống
Nỗi buồn cao dâng
Hồn hoài bâng khuâng
Nhớ về quê Mẹ
Chuỗi ngày tha hương
Tràn ngập ưu phiền
Còn làm sao tưởng
Xa hoài Mẹ yêu
Mắt đỏ đăm trông
Mờ dần nỗi mong
Lạnh lùng tê ngóng
Dấu Mẹ mênh mông
Mẹ còn quê Mẹ
Tóc bạc theo giòng
Tình đời trôi nổi
Tuổi già nổi trôi
Đêm con chập chờn
Trở về quê Mẹ
Cười vui hí hửng
Khóc vì đã nghe
Tiếng Mẹ mệt nhoài
Như lời kinh khổ
Cầu hồn quê hương
Nước mắt nhọc nhằn

Huyền Thoại